

Et enda bedre tidsskrift

Tor Levin Hofgaard
president i Norsk psykologforening

Denne spalten legges ned. Gled deg til oktoberutgaven!

Rett før jeg tok sommerferie i år, spurte Psykologtidsskriftets sjefredaktør, Bjørnar Olsen, om jeg var interessert i å bli en del av et nytt konsept i tidsskriftet. «Jeg tenker meg at du, helseministeren, andre sentrale politikere og kanskje enkelte internasjonale topper innen psykologiforskningen skal rullere», sa han. «Fortsett å skrive om temaer du er opptatt av, viktige temaer for samfunnet – der psykologien er relevant. Kunne du tenke deg å være fast spaltist i et slikt selskap?» var hans spørsmål. Jeg ville vært rimelig politisk og faglig døv om jeg skulle takket nei til et slikt tilbud. Det gir meg en mulighet til å uttale meg fra samme faste plass som helseministeren og andre sentrale samfunns- og fagaktører. Så – dette er siste gang du leser «Fra presidenten» i denne formen.

Det er ingen selvfølge at samfunns- og fagtopper sier ja til å være spaltister i vårt tidsskrift, slik de nå har gjort. At de gjør det, betyr at vårt eget tidsskrift har lyktes, og er blitt en suksess andre gjerne vil bli sett i og lest i. Fundamentet for dette er tidsskriftets redaksjonelle uavhengighet. Det innebærer at Psykologforeningen som eiere av tidsskriftet styrer over formålet, men ikke over *hvordan* oppgaven blir løst. Det er den profesjonelle redaktørens ansvar hvilket innhold tidsskriftet har, og hvordan det presenteres. Men redaktøren har ikke bare formålsparagrafen for tidsskriftet som utgangspunkt for sine valg. Som et redaksjonelt uavhengig tidsskrift skal han også forholde seg til Redaktørplakaten, Pressens tekstreklameplakat, Vær Varsom-plakaten, og lov om redaksjonell uavhengighet i media. Dette rammeverket gir tidsskriftet vårt troverdighet, slik at det nyter tillit, og blir lest og ikke minst lyttet til.

Den redaksjonelle friheten garanterer deg som leser at det ikke er skjulte politiske eller faglige agendaer bak det som står på trykk. Når du følger en debatt, eller leser en fagartikkel, et essay eller et innlegg, kan du være trygg på at stoffet ikke har vært gjenstand for «vasking» av Psykologforeningens ledelse. Du skal være sikker på at alle kommer til orde ut fra samme kriterier; om de er politiske ledere i foreningen, kritikere av foreningens politikk, om de er erfarne fagfolk eller studenter.

Det er vårt landsmøte som har vedtatt at tidsskriftet skal ha en slik redaksjonell uavhengighet. Det har også slått fast i foreningens prinsippprogram at tidsskriftet skal bidra til å nå foreningens formål om å «arbeide for å fremme anvendelse av psykologisk fagkunnskap, slik at befolkningen får den bistand den har behov for». Det er dermed klart at Landsmøtet ser Psykologtidsskriftet som mer enn et opplysnings- og «menighetsblad» kun for medlemmene, men nettopp knytter det til vårt overordnede mål om å nå ut til samfunnet med psykologien.

Denne selvstendigheten har i løpet av de siste årene ført til at Tidsskrift for Norsk Psykologforening har vunnet flere priser både for design og for journalistiske prestasjoner. Nesten hver eneste måned blir tidsskriftet sitert i media. Slik det skjedde før sommeren da et intervju med Arbeiderpartiets partisekretær Raymond Johansen om 22. juli ga solide førstesideoppslag i landets største aviser og følgesaker i samtlige medier i over en uke etterpå. Før valget i fjor skrev samtlige partiledere og andre sentrale politikere flere innlegg som sto på trykk. Og statsminister Jens Stoltenberg skrev om sine betraktninger rundt psykologien som fag da Psykologforeningen feiret sitt 75 års jubileum.

Det fine med redaksjonell frihet og profesjonelle folk er ikke bare at innholdet blir troverdig, og at andre medier dermed føler at de trygt kan sitere innholdet. En annen konsekvens av profesjonalitet

er at fagfolk tenker produktutvikling. De fleste av oss husker hvordan tidsskriftet så ut for ti-tolv år siden. Det var hvitt, mye tekst, men ingen bilder. Debatt fantes ikke. Ei heller reportasjer og journalistisk stoff. Så kom den daværende redaktøren og fortalte sentralstyret at det måtte endring til. Han presenterte et nytt konsept. Og det tidsskriftet du holder i hånden i dag, er altså resultatet av stadige endringer som startet med kreative og fremtidsrettede ambisjoner om å gjøre tidsskriftet vårt spennende og noe mer enn hyllefyll.

Dagens redaktør har liknende ideer. Ikke bare for hvordan det jeg skriver, kan gis større tyngde gjennom å inngå i et selskap der blant annet helseministeren også vil skrive, men for hele tidsskriftet. Dette nummeret av tidsskriftet er derfor det siste med dagens layout. Fra neste nummer vil du få noe helt nytt i posten. Og du kan bare glede deg. Både over at du får en helt ny leseopplevelse, og over at vi har kreative folk i redaksjonen som tenker fremover, som tenker nytt, og som evner å utvikle fremfor å hvile på velfortjente laurbær.